

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Tereza Hubálková

Název práce: Mecenášská a literární činnost Mary Sidney Herbert a Williama Herberta

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce autorka zmíní explicitně až v závěru: „uvést základní informace o...“, „dále jsem se zaměřila na...“ (s. 65), což dokládá spíše popisný charakter práce. Záměrem by mělo nicméně být, jak je avizováno v úvodu „na příkladech jejich [Mary Sidney Herbert a Williama Herberta] činnosti [...] dokázat, jak významnou úlohu a vliv mělo mecenášství v oblasti anglické literární kultury“ (s. 1). Význam mecenášství je „dokazován“ spíše výčtem aktivit Herbertových, případně jimi podporovaných literátů. Cíl práce je naplněn (pouze) v rovině informující o činnosti Mary Sidney Herbert a Williama Herberta.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

První tři kapitoly práce jsou obecné a mají sloužit k přiblížení dobového kontextu, tj. věnují se politicko-náboženskému a kulturnímu klimatu doby, soudobé divadelní a dramatické kultuře a problematice ženských autorek alžbětinské literární kultury. Autorce se vcelku daří zmiňovat a vybírat relevantní informace, ovšem s výhradou k některým používaným zdrojům (spíše popularizujícího charakteru – Weirová, Meyer, či encyklopedie online). V podstatě jediným vhodným zdrojem v kapitole 2 je Kermodova monografie. Dále by práci prospělo lepší promyšlení, řazení informací a strukturování textu. Někdy je zbytečně citováno ze sekundárních zdrojů tam, kde by postačovala parafráze (např. pozn. 56, 64). Přístup k přebíraným informacím by měl být kritičtější. Jeden z příkladů: na s. 19 autorka hovoří o královně Anně jako o „panovnici“ (fakticky byl však panovníkem její manžel, král Jakub), nelze ji stavět na roveň roli královny Alžběty, jistě ne politicky. O jejím vlivu v oblasti literární kultury samozřejmě hovořit lze, ale bylo by potřeba lépe jej srovnat s pozicí královny Alžběty.

Pátá a šestá kapitola se zaměřuje na Mary Sidney Herbert – postupně se autorka věnuje biografii, básnické parafrázi žalmů, překladům, vydavatelské činnosti, korespondenci a jejímu odkazu. Oceňuji, že autorka pracovala s celou řadou primárních i sekundárních zdrojů v původním anglickém znění, jejich interpretace samozřejmě není jednoduchá. I zde však dochází k přebírání informací bez kritické reflexe, problematický bývá také autorčin překlad (k tomu více dále). Interpretace žalmů spočívá v citovaných kompletních (dlouhých) pasážích a glosování jiných autorů. Hovoří se také o *Antoniov* Samuela Daniela v souvislosti s hraběněním překladem Garnierova dramatu (s. 41). Ovšem vztah mezi nimi je mnohem komplikovanější, než jak se uvádí. Zejména by bylo potřeba zhodnotit Danielovo a hraběněno zobrazení Kleopatry, které je velmi protikladné.

Sedmá kapitola obecně přibližuje institut mecenášství (proč není řazena k obecným kapitolám?) ve vztahu k Herbertovým, poté se autorka věnuje Williamu Herbertovi, jeho mecenášské a básnické činnosti. I zde musím ocenit, s jakým množstvím komplikovaného textu se autorka vyrovnávala. Problémy zde jsou v podstatě shodné jako v předchozí části: překlad, rozumění, formulační stránka. Informace ze sekundárních zdrojů jsou často přebírány takřka doslovně (jen převedeny do českého jazyka) doplněné uvozující větou typu „xxx dále doplňuje/zmiňuje“ či „je dobré zmínit“, „zde bych ráda vysvětlila“ atp. Autorka nezasazuje přebírané informace

do kontextu, nesrovnává s dalšími autory, což občas vede k nesprávným či zavádějícím tvrzením. Kupř. proč je o Philipovi a Williamu Herbertovi hovořeno jako „incomparable pair of Brethren“ (je zde opomenut vztah k Shakespearově Foliu)? V předchozí části věnované hraběnce z Pembroke je pro změnu uvedeno, že „hraběnka z Pembroke je ve studiích, pojednávajících o literárních autorkách 18. a 19. století...“ (s. 27), aniž by autorka vysvětlila disproporci s dobou života Mary Sidney Herbert.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Struktura práce je víceméně logická a text přehledný. Formulační a stylistická úroveň textu je problematická. Některé nesrovnalosti plynou z nesprávného překladu či neporozumění zdrojům, jiné jsou dány formulační neobratností. Objevují se stylistické i gramatické chyby. Několik příkladů níže.

překladové nesrovnalosti:

„italský“ dům Houghton House (s. 26) (míněno v italském stylu)

Rowland Whyte (ve skutečnosti sekretář) jako „agent“ Roberta Sidneyho (s. 25)

„učňovské vzdělání“ (s. 27)

„zabavení díla...“ (s. 29)

„katalyzátorem Sidneyho smrti“ (s. 34)

„spisovatelská publikace“ či „schválen aristokratickým způsobem“ (s. 38)

„inkontinentní“ (s. 59) (míněno nespoutaná!)

nevhodné či neobratné formulace: „Podpora se hodila.“ (s. 16) atp.

problémy stylistické vazby: např. „Hlavním problémem lze uvažovat.“ (s. 12)

gramatické chyby: používání vlastních jmen (Alžbětinský, Tudorovský), přivlastňovací tvar vlastních jmen (Spenserovo překlady, s. 44), dále např. „Eduardovi víry“ (s. 8), „zazněli informace“ (s. 16), „víše“ (s. 67)

formální drobnosti: používání "anglických" uvozovek (např. s. 8), nesprávné uvedení Spenserova jména (Spencer)

Forma odkazů není všude jednotná. Často je také poměrně tenká hranice mezi parafrázovaným a citovaným textem. U „citované“ pasáže (pozn. 64) je část původní věty vyňata, a takto nedává smysl.

V závěrečném soupisu zdrojů chybí primární literatura.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Ačkoliv jsem musela být výše poměrně kritická, je potřeba zdůraznit, že autorka se poctivě snažila vyrovnat s tématem, jehož zpracování vyžadovalo práci s původními primárními a sekundárními zdroji. Její úsilí v tomto ohledu oceňuji – text obsahuje celou řadu nosných informací a autorka obsáhla velké množství zdrojů, jejichž interpretace není jednoduchá. Hlavní slabinou práce je nepřiliš kritická práce se zdroji a formulační úroveň práce. S ohledem na poctivou snahu studentky bych v případě výjimečně přesvědčivé obhajoby mohla uvažovat o velmi dobrém hodnocení.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Vyjádřete se prosím k připomínkám v posudku, konkrétně např. k obsahovým či překladovým nesrovnalostem.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

dobře (velmi dobře – dle obhajoby)

Datum: 19. 5. 2023

Podpis: